

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

10. října 2014*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s automobilovým sklem —
Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Dohody o rozdělení trhů a výměny citlivých
obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Jediné a trvalé protiprávní jednání — Účast na
protiprávním jednání“

Ve věci T-68/09,

Soliver NV, se sídlem v Roulers (Belgie), zastoupená H. Gilliamsem, J. Bockenem a T. Baumém,
advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Bouquetem, M. Kellerbauerem a F. Ronkes Agerbeekem, jako
zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008
v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo), ve
znění rozhodnutí Komise C(2009) 863 final ze dne 11. února 2009, v rozsahu, v němž se týká
žalobkyně, a podpůrně návrh na snížení pokuty, která byla žalobkyni uložena uvedeným rozhodnutím,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení N. J. Forwood (zpravodaj), předseda, F. Dehousse a J. Schwarcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. listopadu 2013,

vydává tento

Rozsudek

- 1 V rozhodnutí C(2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo), ve znění rozhodnutí Komise C(2009) 863 final ze dne 11. února 2009 (shrnutí zveřejněno v Úř. věst. 2009, C 173, s. 13) (dále jen „napadené rozhodnutí“), Komise Evropských společenství zejména konstatovala, že určitý počet podniků, včetně

* Jednací jazyk: nizozemština.

žalobkyně, porušil článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP tím, že se tyto podniky v různých obdobích od března 1998 do března 2003 účastnily řady protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví automobilového skla v Evropském hospodářském prostoru (EHP) (článek 1 napadeného rozhodnutí).

- 2 Žalobkyně, společnost Soliver NV, je výrobce skla malé velikosti činný zejména v automobilovém odvětví. Společnosti Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG a Saint-Gobain Sekurit France SAS (dále jen společně „Saint-Gobain“), které rovněž podaly žalobu na neplatnost proti napadenému rozhodnutí (věc T-56/09), jsou společnosti činné ve výrobě, zpracování a distribuci materiálů, včetně automobilového skla. Jsou to dceřiné společnosti 100 % vlastněné společností Compagnie de Saint-Gobain SA (dále jen „Compagnie“), která rovněž usiluje o zrušení téhož rozhodnutí (věc T-73/09). Společnost Pilkington Group Ltd sdružuje zejména společnosti Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH a Pilkington Italia SpA (dále jen společně „Pilkington“). Společnost Pilkington, která rovněž podala žalobu na neplatnost proti napadenému rozhodnutí (věc T-72/09), patří mezi největší světové výrobce skla a skleněných výplní, konkrétně v automobilovém odvětví.
- 3 Společnost Asahi Glass Co. Ltd (dále jen „Asahi“) je výrobce skla, chemických produktů a elektronických součástek se sídlem v Japonsku. Společnost Asahi zcela vlastní belgický sklářský podnik Glaverbel SA/NV (dále jen „Glaverbel“), který sám 100 % vlastní společnost AGC Automotive France (dále jen „AGC“ nebo „AGC/Splintex“). Společnost AGC se do 1. ledna 2004 nazývala Splintex Europe SA (dále jen „Splintex“ nebo „AGC/Splintex“). Společnost Asahi, jedna ze společností, kterým je určeno napadeného rozhodnutí, proti uvedenému rozhodnutí nepodala žalobu.
- 4 Vyšetřování, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, bylo zahájeno na základě dopisů, které Komisi předal německý advokát jednající jménem anonymního klienta a které obsahovaly informace týkající se dohod a jednání ve vzájemné shodě ze strany různých podniků činných ve výrobě a distribuci automobilového skla.
- 5 V únoru a v březnu 2005 provedla Komise kontroly v různých prostorách žalobkyně, jakož i společností Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington a AGC. Komise při těchto kontrolách zabavila řadu dokumentů a souborů.
- 6 Následně společnosti Asahi a Glaverbel, jakož i jejich dotčené dceřiné společnosti (dále jen společně „žadatelka o shovívavost“) podaly žádost o úplnou ochranu před pokutou nebo snížení výše pokuty na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3). Poskytnutí podmíněné ochrany před pokutou bylo Komisí zamítnuto dne 19. července 2006; posledně uvedená nicméně informovala žadatelku o shovívavost, že v souladu s bodem 26 oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů zamýšlí o 30 až 50 % snížit pokutu, která by jí jinak byla uložena.
- 7 Od 26. ledna 2006 do 2. února 2007 Komise na základě článku 18 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] zaslala různé žádosti o informace žalobkyni, jakož i společně Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington, Asahi, Glaverbel a AGC (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1). Dotčené podniky na tyto různé žádosti odpověděly.
- 8 Mimoto Komise na tomtéž základě zaslala žádosti o informace několika výrobcům automobilů, jednomu italskému výrobcu autobusů, jakož i dvěma profesním sdružením sklářského odvětví, kteří na ně rovněž odpověděli.
- 9 Dne 18. dubna 2007 přijala Komise oznámení námitek týkající se jediného a trvajících protiprávních jednání, které spočívalo v dohodách nebo v jednání ve vzájemné shodě mezi výrobcem automobilového skla s cílem rozdělení smluv o dodávkách výrobcům automobilů. Uvedené oznámení námitek bylo

zasláno žalobkyni, jakož i společností Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington, Asahi, Glaverbel a AGC. Každý z podniků, kterým bylo určeno, měl přístup ke spisu a byl Komisí vyzván, aby se v tomto ohledu vyjádřil. Dne 24. září 2007 se konalo slyšení, kterého se účastnily všechny uvedené podniky.

Napadené rozhodnutí

- 10 Dne 12. listopadu 2008 Komise přijala napadené rozhodnutí. O žalobkyni měla Komise za to, že uvedený podnik se účastnil protiprávního jednání od 19. listopadu 2001 do 11. března 2003 [čl. 1 písm. d) napadeného rozhodnutí]. Uložila mu pokutu ve výši 4 396 000 eur [čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí].
- 11 O společnostech Saint-Gobain a Compagnie Komise konstatovala, že se účastnily dohod a jednání ve vzájemné shodě uvedených v bodě 1 výše od 10. března 1998 do 11. března 2003 [článek 1 písm. b), napadeného rozhodnutí] a uložila jim na základě jejich „společné a nerozdílné“ odpovědnosti pokutu ve výši 896 milionů eur [čl. 2 písm. b) napadeného rozhodnutí].
- 12 Společnosti Asahi, jakož i jejím dceřiným společností činným v odvětví automobilového skla, jejichž účast na protiprávním jednání byla stanovena na období od 18. května 1998 do 11. března 2003, byla na základě jejich „společné a nerozdílné“ odpovědnosti uložena pokuta ve výši 113,5 milionů eur [čl. 1 písm. a) a čl. 2 písm. a) napadeného rozhodnutí].
- 13 Stran společnosti Pilkington Komise rozhodla, že tento podnik se účastnil sporných dohod a jednání ve vzájemné shodě od 10. března 1998 do 3. září 2002 [čl. 1 písm. c) napadeného rozhodnutí]. Uložila mu pokutu ve výši 370 milionů eur [čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí].
- 14 V napadeném rozhodnutí Komise vychází ze zjištění, že charakteristiky trhu s automobilovým sklem, tedy zejména značné technické požadavky, jakož i vysoká míra inovace, zvyhodňují velké integrované dodavatele činné na mezinárodní úrovni. Společnosti AGC, Pilkington a Saint-Gobain patří mezi hlavní výrobce automobilového skla na světové úrovni a v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí pokrývaly přibližně 76 % světové poptávky skla určeného pro trh s originální výbavou (instalace automobilového skla v továrně při montáži vozidla). Komise rovněž poukazuje na značný objem obchodu v odvětví automobilového skla mezi členskými státy a členskými státy Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které tvoří část EHP. Výrobci automobilů sjednávali kupní smlouvy o dodávkách automobilového skla na úrovni EHP.
- 15 Mimoto z napadeného rozhodnutí plyne, že dodavatelé automobilového skla dotčení vyšetřováním Komise průběžně sledovali své podíly na trhu v období protiprávního jednání nejen prostřednictvím „položky – vozidlo“, tedy v rámci prodeje připadajících na jeden model, ale také celkově v rámci všech značek motorových vozidel dohromady.
- 16 Společnosti Pilkington, Saint-Gobain a AGC (nebo AGC/Splintex) (dále jen „klub“) se v tomto ohledu účastnily třístranných schůzek, někdy nazývaných „schůzky klubu“. K těmto schůzkám, organizovaným střídavě jednotlivými podniky, docházelo v hotelích v různých městech, v soukromých rezidencích zaměstnanců uvedených podniků, jakož i v prostorách profesního sdružení Groupement européen de producteurs de verre plat (GEPVP) (Evropské sdružení výrobců plochého skla) a v prostorách Associazione nazionale degli industriali del vetro (Assovetro) (Národní sdružení sklářského průmyslu).
- 17 Konkurenti mezi sebou rovněž organizovali dvoustranné schůzky a kontakty, aby projednali dodávky automobilového skla pro modely ve výrobě a připravit dodávky pro budoucí modely. Tyto různé kontakty či schůzky se týkaly hodnocení a dohledu nad tržními podíly, rozdělení dodávek automobilového skla výrobcům a výměny informací o cenách a jiných obchodně citlivých informací, koordinování strategií jednotlivých konkurentů v oblasti stanovení cen a zásobování zákazníků.

- 18 První z dvoustranných schůzek, které se účastnily společnosti Saint-Gobain a Pilkington, se uskutečnila dne 10. března 1998 v hotelu Hyatt Regency na letišti Charles-de-Gaulle v Paříži (Francie). První třístranná schůzka se konala na jaře 1998 v Königswinteru (Německo), v soukromé rezidenci vedoucího úseku velkých zákazníků společnosti Splintex (AGC). Těmto schůzkám předcházely počínaje rokem 1997 průzkumné kontakty mezi společnostmi Saint-Gobain a Pilkington, jejichž cílem byla technická harmonizace zatmavovaných skleněných výplní vyráběných uvedenými podniky, pokud jde o barvu, hustotu a světelnou prostupnost. Komise nicméně tyto kontakty nezahrnula do sporné kartelové dohody vzhledem k tomu, že se v zásadě týkaly pokročilé fáze postupu výroby plochého skla, před jeho zpracováním na automobilové sklo.
- 19 Komise v napadeném rozhodnutí uvádí téměř 90 schůzek a kontaktů od jara 1998 do března 2003. Poslední třístranná schůzka, které se konkrétně žalobkyně účastnila, se uskutečnila dne 21. ledna 2003, zatímco k poslední dvoustranné schůzce došlo ve druhé půli března 2003 mezi společnostmi Saint-Gobain a AGC. Během těchto schůzek a kontaktů používali jejich účastníci ke své identifikaci zkratk nebo jmenných kódů.
- 20 Podle napadeného rozhodnutí se žalobkyně účastnila kartelové dohody od 19. listopadu 2001. Žalobkyně byla kontaktována společností Saint-Gobain od roku 2000 za účelem účasti na sporné kartelové dohodě. Původní účastnice kartelové dohody, v projednávané věci společnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC, využily k tomu účelu závislosti žalobkyně vůči výrobcům surovin, neboť žalobkyně neměla samostatnou kapacitu pro výrobu plochého skla.
- 21 Podle napadeného rozhodnutí bylo celkovým plánem účastnic kartelové dohody rozdělit si mezi sebou dodávky, jak v rámci stávajících smluv o dodávkách tak v rámci nových smluv. Uvedený plán směřoval k zachování stability podílů uvedených účastnic na trhu. K dosažení tohoto cíle si účastnice během schůzek a kontaktů uvedených v bodech 16 až 20 výše vyměňovaly informace o cenách a jiné citlivé údaje, a koordinovaly své politiky stanovení cen a zásobování svých zákazníků. Konkrétně slaďovali své odpovědi na výzvy automobilových výrobců k předložení cenových nabídek tak, aby ovlivnily jejich výběr dodavatele skla, či dokonce několika dodavatelů v případě zásobování z několika zdrojů. Účastnice měly v tomto ohledu dva způsoby, jak podpořit zadání smlouvy o dodávkách dohodnutému výrobcí, tedy buď nepředložily žádnou nabídku, anebo předložily krycí nabídku, tedy nabídku obsahující vyšší cenu, než je cena uvedeného výrobce. Nápravná opatření spočívající v dohodnutých kompenzacích pro jednoho či několik účastnic byla přijímána, bylo-li nutné zajistit, aby celková situace nabídky na úrovni EHP nadále odpovídala dohodnutému rozložení. Tam, kde měla nápravná opatření ovlivnit stávající smlouvy o dodávkách, informovali konkurenti, s cílem upravit tržní podíly, automobilové výrobce o technickém problému nebo nedostatku suroviny narušujícím dodávky objednaných dílů s návrhem, aby se tito výrobci obrátili na náhradního dodavatele.
- 22 Za účelem zachování dohodnutého rozdělení smluv se účastnice kartelové dohody několikrát dohodly na snížení cen účtovaných výrobcům automobilů v závislosti na dosaženém nárůstu produktivity, či dokonce na případném zvýšení cen uplatněných na modely vozidel, jejichž úroveň výroby nedosáhla očekávání. Rovněž se shodly na případném omezení zpřístupnění informací o skutečných výrobních nákladech výrobcům automobilů, aby předešly příliš častým žádostem o snížení ceny ze strany posledně uvedených.
- 23 Jednání ve vzájemné shodě týkající se stability podílů na trhu byla umožněna zejména průhledností trhu s dodávkami automobilového skla. Vývoj podílů na trhu byl vypočítán na základě výrobních nákladů a odhadů prodeje s ohledem na stávající smlouvy o dodávkách.
- 24 Komise v napadeném rozhodnutí uvádí, že žadatelka o shovívavost potvrdila, že nejpozději od roku 1998 se zástupci společnosti Splintex spolu s některými konkurenty účastnili nepřípustných protisoutěžních aktivit. Mimoto skutečnost, že společnost Saint-Gobain nezpochybnila věcnou správnost skutkových zjištění v oznámení námitek, musí být chápána jako schválení – ze strany uvedeného podniku – popisu obsahu sporných schůzek a kontaktů, který provedla Komise.

- 25 Konečně společnosti Pilkington, Saint-Gobain a AGC se na schůzce, která se uskutečnila 6. prosince 2001, shodly na novém způsobu výpočtu za účelem rozdělení a přerozdělení smluv o dodávkách.
- 26 Na základě uvedeného souboru indicií Komise považuje žalobkyni, jakož i společnosti Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington a žadatelku o shovívavost za odpovědné za jediné a trvající protiprávní jednání, které je v rozporu s článkem 81 ES a článkem 53 Dohody o EHP.
- 27 Ujednání mezi uvedenými účastnicemi podle Komise představují dohody a jednání ve vzájemné shodě ve smyslu uvedených ustanovení, jež vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu s dodávkami automobilového skla. Tato koluze byla jediná a trvající, jelikož účastnice kartelové dohody vyjádřily společnou vůli jednat na trhu určitým způsobem a přijaly společný plán určený k omezení jejich individuální obchodní samostatnosti, když si rozdělily dodávky automobilového skla určené pro osobní automobily a lehká užitková vozidla, a ovlivňovaly ceny uvedených skleněných výplní s cílem zajistit celkovou stabilitu trhu a zachovat uměle vysoké ceny na uvedeném trhu. Vzhledem k četosti a trvalosti těchto schůzek a kontaktů po dobu pěti let se tato kartelová dohoda vztahovala na všechny velké výrobce osobních a lehkých užitkových motorových vozidel v EHP.
- 28 Komise měla mimo jiné za to, že nic nenaznačovalo, že dohody a jednání ve vzájemné shodě mezi dodavateli automobilového skla způsobily nárůst efektivity nebo přispěly k technickému či hospodářskému pokroku v odvětví automobilového skla takovým způsobem, který odůvodňuje použití čl. 81 odst. 3 ES.
- 29 O době trvání protiprávního jednání měla Komise za to, že žalobkyně se jej účastnila od 19. listopadu 2001 do 11. března 2003. Společnosti Saint-Gobain a Compagnie se jej účastnily od 10. března 1998 do 11. března 2003. Účast společnosti Pilkington byla určena v období od 10. března 1998 do 3. září 2002.
- 30 Pokud jde o výpočet výše pokut, Komise nejdříve určila hodnotu prodejů automobilového skla dosažených jednotlivými podniky v rámci EHP v přímé či nepřímé souvislosti s protiprávním jednáním. V tomto směru rozlišovala mezi několika obdobími. Ve vztahu k období od března 1998 do 30. června 2000, označenému jako období „nárůstu síly“, měla Komise za to, že má důkazy o protiprávním jednání jen u části evropských výrobců automobilů. Komise tedy pro uvedené období zohlednila pouze prodej automobilového skla výrobcům, o jejichž účasti na kartelové dohodě měla přímé důkazy. K období od 1. července 2000 do 3. září 2002 Komise poznamenala, že výrobci, kteří byli předmětem kartelové dohody, představovali přinejmenším 90 % prodejů v rámci EHP. Dospěla tedy k závěru, že ve vztahu k tomuto období by měl být zohledněn celkový objem prodejů automobilového skla v rámci EHP osobami, jimž je určeno napadené rozhodnutí. Konečně na konci období protiprávního jednání, tedy od 3. září 2002 do března 2003, činnost klubu po odchodu společnosti Pilkington zpomalila. Komise v důsledku toho pro toto období zohlednila pouze prodeje výrobcům automobilů, o jejichž účasti v kartelové dohodě měla přímé důkazy. Vážený roční průměr výše obrátu z těchto prodejů byl následně vypočítán ve vztahu ke každému dotčenému dodavateli automobilového skla tak, že hodnota výše uvedených prodejů byla vydělena počtem měsíců účasti jednotlivých dodavatelů na protiprávním jednání, a takto dosažený výsledek byl vynásoben dvanácti.
- 31 Komise dále uvedla, že dotčené protiprávní jednání, spočívající v rozdělení zákazníků, patří mezi nezávažnější omezení hospodářské soutěže. S ohledem na povahu protiprávního jednání, jeho zeměpisný rozsah a kumulovaný tržní podíl zúčastněných podniků, Komise pro výpočet základní částky pokuty zohlednila podíl ve výši 16 % hodnoty prodejů jednotlivých zúčastněných podniků vynásobený počtem roků účasti na protiprávním jednání. Základní částka pokut byla ještě navýšena o dodatečnou částku (nebo-li „vstupní poplatek“) ve výši 16 % hodnoty prodejů pro účely odrazení.
- 32 Komise dne 11. února 2009 přijala rozhodnutí C(2009) 863 final, kterým v několika málo bodech opravuje napadené rozhodnutí.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 33 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. února 2009 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 34 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k druhému senátu, kterému byla z tohoto důvodu přidělena projednávaná věc.
- 35 Na jednání konaném dne 12. listopadu 2013 byly vyslechnuty řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu.
- 36 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se jí týká;
 - zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se jí týká;
 - podpůrně, snížil podstatným způsobem výši uložené pokuty;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 37 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 38 Žalobkyně vznáší několik žalobních důvodů, přičemž první z nich vychází z pochybení, kterého se dopustila Komise, když měla za to, že se žalobkyně účastnila jediného a trvajících protiprávního jednání, které je předmětem napadeného rozhodnutí. V projednávaném případě je třeba tento žalobní důvod přezkoumat.

Argumenty účastnic řízení

- 39 Podle žalobkyně Komise prostřednictvím souboru přesných a sbíhajících se nepřímých důkazů neprokázala, že žalobkyně zamýšlela vlastním jednáním přispět ke společným cílům sledovaným účastníky sporné kartelové dohody, že věděla o jednání plánovaném či uskutečňovaném ostatními podniky při sledování těchto cílů, nebo že jej mohla rozumně předvídat, a byla připravena nést z toho plynoucí riziko.
- 40 Kromě skutečnosti, že protiprávní jednání bylo zahájeno před více než čtyřmi roky před prvními kontakty, které jsou vytýkány žalobkyni, se společností AGC/Splintex, Komise uznala, že žalobkyně se neúčastnila a nebyla zastoupena ani na jedné z početných dvoustranných či třístranných schůzek klubu. Komise nadto neprokázala, že žalobkyně věděla, že její jednání bylo součástí celkového plánu dříve dohodnutého ostatními účastníky.
- 41 Žalobkyně v tomto ohledu připomíná, že na začátku roku 2001 společnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC souběžně značně navýšily ceny, které požadovaly od žalobkyně za dodávky plochého skla, které je hlavní surovinou, z níž žalobkyně vyrábí automobilové sklo. Podle žalobkyně nicméně nebylo možné z této jediné okolnosti vyvodit, že uvedené podniky uzavřely podrobné a organizované dohody týkající se rozdělení zakázek, nabízených cen a slev a vypracování, jakož i používání kontrolních

a kompenzačních mechanismů, navíc u všech výrobců automobilů, ani si uvědomit, že tři velcí výrobci velmi pravidelně organizovali setkání týkající se těchto dohod. Navíc dokumenty nalezené u žalobkyně umožňovaly prokázat, že věděla o skutečnosti, že ostatní podniky, jako Saint-Gobain a AGC, udržovaly určité kontakty, které byly z hlediska práva hospodářské soutěže nevhodné.

- 42 Komise tedy pro účely prokázání účasti žalobkyně na kartelové dohodě nesprávně vychází z odkazů na žalobkyni vyskytujících se v poznámkách zaměstnanců společností Saint-Gobain, Pilkington a AGC. Uvedené odkazy totiž byly vysvětleny okolností, že uvedení tři velcí výrobci dodávali žalobkyni ploché sklo, a měli tedy dobrou znalost její výrobní kapacity, ale také tím, že disponovali informacemi o výrobcích automobilů, kterým žalobkyně dodávala sklo, například o společnostech Volkswagen a Fiat.
- 43 Žádná ze skutečností předložených Komisí v napadeném rozhodnutí nebo během soudního řízení nemůže uvedenou kritiku zmírnit. Platí to zejména pro ručně psaný záznam telefonátu, který proběhl v květnu 2002 mezi osobou odpovědnou za prodeje žalobkyně a zástupcem společnosti Saint-Gobain. Ani uvedený dokument, ani určité telefonické kontakty se společností AGC totiž neumožnily prokázat, že žalobkyně uzavřela s ostatními podniky vyrábějícími automobilové sklo dohodu týkající se rozdělení smluv o dodávkách různých skleněných výplní určených pro Volkswagen Passat. Naproti tomu ze spisu Komise vyplývá, že společnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC rozhodly, že uvedená smlouva bude předmětem totožného rozdělení dodávek, k jakému došlo pro předchozí modely daného automobilu, a to včetně dodávek skla od žalobkyně. Skutečnost, že společnost Volkswagen uzavřela se žalobkyní smlouvu o dodávkách určitých skleněných výplní určených pro nový Volkswagen Passat, je vysvětlena pouze mimořádnou kvalitou skla, které žalobkyně dodávala pro předchozí model za konkurenční cenu. Toto rozhodnutí tedy nesouviselo s případnou dohodou o rozdělení trhu, které by se žalobkyně účastnila. Uvedený záznam nadto naznačoval, že žalobkyně se neúčastnila žádné dohody ohledně smlouvy týkající se nového modelu Opel Frontera. Konečně ohledně smlouvy týkající se modelu Lancia Lybra (vozidlo vyráběné skupinou Fiat) z uvedeného záznamu vyplývalo pouze, že společnost Saint-Gobain reagovala negativně na pokus žalobkyně tuto smlouvu získat. Toto zastrašování nicméně nijak neprokazuje, že žalobkyně byla stranou dohody o uzavření uvedené smlouvy.
- 44 O kontaktech, které v listopadu a v prosinci 2001 udržovala se společností AGC ve věci výrobců Fiat a Iveco, žalobkyně tvrdí, že nevedly k uzavření žádné protiprávní dohody, ačkoli uznává, že byly nevhodné. Žalobkyně dodává, že uvedené kontakty se v žádném případě netýkaly kartelové dohody dotčené v napadeném rozhodnutí. Nadto zdůrazňuje, že v rámci prohlášení učiněných společností AGC na základě programu shovívavosti byla představena jako třetí osoba ve vztahu ke kartelové dohodě mezi třemi velkými výrobci automobilového skla.
- 45 Nakonec má žalobkyně za to, že Komise se v projednávaném případě nemůže odvolávat na judikaturu, jež podniku, který se účastnil setkání, na nichž byly uzavřeny protisoutěžní dohody, ukládá veřejně se distancovat od obsahu uvedených setkání, aby mohl uniknout odpovědnosti vznikající z důvodu dotčených dohod. Žalobkyně totiž tvrdí, že se neúčastnila žádného setkání klubu, a tudíž nevěděla o systematických a podrobných dohodách týkajících se celého trhu s automobilovým sklem v EHP uzavřených společnostmi Saint-Gobain, Pilkington a AGC, což vylučuje použití dotčené judikatury.
- 46 Komise tyto argumenty zpochybňuje. Podle ní žalobkyně věděla o obecném rámci, ve kterém docházelo k jejím dvoustranným kontaktům se společností Saint-Gobain a společností AGC, jakož i o cíli koordinace na trhu sledovaném účastnicemi kartelové dohody.
- 47 Komise zdůrazňuje, že žalobkyně měla více kontaktů, které mohou prokázat účast na jediném a trvajícím protiprávním jednání. Uvedené kontakty se uskutečnily na konci roku 2001 (se společností AGC), v květnu 2002 (se společností Saint-Gobain) a v prvním čtvrtletí roku 2003 (se společností AGC).

- 48 K roku 2001 Komise uvádí, že z vysvětlivek vypracovaných bývalým ředitelem „výrobního oddělení“ žalobkyně vyplývá, že zástupce žalobkyně, p. D., jednal se společností AGC ve věci uzavření smluv o dodávkách skla společnosti Fiat, jakož i její dceřiné společnosti Iveco. Podle Komise tyto vysvětlivky prokazují, že žalobkyně souhlasila, že nebude konkurovat společnosti AGC ohledně uzavření smluv o dodávkách pro společnost Fiat, ale na oplátku požadovala, aby AGC zvýšila ceny pro společnost Iveco.
- 49 Dále k roku 2002 Komise předložila záznam telefonátu, který proběhl dne 29. května 2002 mezi p. K. H., osobou odpovědnou za prodeje žalobkyně, a zaměstnanci společnosti Saint-Gobain, z něhož plynulo, že žalobkyně byla informována o kartelové dohodě mezi třemi velkými výrobci.
- 50 Konečně u roku 2003 se Komise opírá o vysvětlivky zaměstnance společnosti AGC, z nichž plyne, že uvedený podnik a žalobkyně byly v kontaktu s cílem projednat smlouvu o dodávkách bočních skel pro nový model Volkswagen Passat.
- 51 Tyto různé indicie postačují k prokázání účasti žalobkyně na kartelové dohodě, zejména v kontextu, kdy se často ukáže jako nezbytné rekonstruovat určité podrobnosti dedukcí. Skutečnost, že se určitý podnik nepodílel na všech prvcích zakládajících kartelovou dohodu nebo že hrál menší úlohu v těch jejích projevech, na kterých se podílel, není relevantní pro prokázání jeho účasti na protiprávním jednání. V projednávaném případě to platí tím spíše, že žalobkyně je na dotčeném trhu málo významným subjektem, a tudíž nebylo nezbytné výslovně koordinovat veškeré uzavírání smluv s uvedeným podnikem v rámci kartelové dohody.
- 52 Naopak v případě neexistence kartelové dohody by podle Komise žalobkyně nemohla uzavřít smlouvu se společností AGC/Splintex týkající se dodávek automobilového skla společnosti Fiat. Z toho plyne, že žalobkyně uzavřením uvedené dohody, jakož i dohody se společností Saint-Gobain ohledně Volkswagen Passat, mohla přinejmenším rozumně předpokládat, že uvedené dohody byly součástí rozsáhlejšího celkového plánu spočívajícího v rozdělení dodávek automobilového skla a zachování stability podílů zúčastněných podniků na trhu. Okolnosti, za kterých žalobkyně přijala rozhodnutí účastnit se protiprávního jednání, jsou v tomto ohledu nerelevantní.
- 53 Mimoto se projednávaná věc liší od věci, ve které byl vydán rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2002, Sigma Technologie v. Komise (T-28/99, Recueil, s. II-1845), jež se vyznačovala skutečností, že kartelová dohoda měla složitou strukturu na národní a evropské úrovni. Komise rovněž tvrdí, že ačkoli z jednoho prohlášení žadatelky o shovívavost nesporně vyplývá, že posledně uvedená žalobkyně označila za třetí osobu ve vztahu ke kartelové dohodě, uvedené prohlášení bylo učiněno ohledně uzavření konkrétní smlouvy, a tudíž z něj nelze vyvodit důkaz, že žalobkyně se na kartelové dohodě nepodílela vůbec.
- 54 Konečně Komise připomíná, jak uvedla v bodě 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že už před datem, k němuž byla určena účast žalobkyně na kartelové dohodě, předvídali tři velcí výrobci automobilového skla přidělení smluv o dodávkách skla žalobkyni, a tudíž plánovali její roli při uskutečňování celkového plánu kartelové dohody. Komise tuto skutečnost ilustrovala prostřednictvím odkazu jednak na setkání mezi zaměstnanci společností Saint-Gobain a AGC, jež se uskutečnilo dne 27. října 2000 v hotelu na letišti v Bruselu (Belgie) a týkalo se zejména rozdělení dodávek skla určeného pro vozidlo Audi A6, a jednak na setkání mezi zaměstnanci společností Saint-Gobain, Pilkington a AGC/Splintex, které se uskutečnilo dne 9. listopadu 2000 v hotelu na letišti Charles-de-Gaulle v Paříži a týkalo se zejména přidělení smluv o dodávkách bočních skel určených pro Fiat Punto. Komise ještě na jednání dodala, že uvedené odkazy na žalobkyni, ačkoli jsou z období před datem určeným jako počátek její účasti na protiprávním jednání, potvrzují, že žalobkyně věděla, nebo nezbytně musela vědět o existenci globální kartelové dohody mezi třemi velkými výrobci automobilového skla.

Závěry Tribunálu

K opodstatněnosti argumentace žalobkyně

– Úvodní poznámky a připomenutí zásad

- 55 Z napadeného rozhodnutí plyne, že sporná kartelová dohoda spočívala ve vzájemně dohodnutém rozdělování smluv týkajících se dodávek automobilového skla pro téměř všechny významné výrobce automobilů v EHP, a to koordinací cenových politik a dodavatelských strategií. Cílem této kartelové dohody, která fungovala od března 1998 do března 2003, podle uvedeného rozhodnutí bylo zajistit stabilitu podílů na trhu jednotlivých účastníků. Pravidelně byly organizovány schůzky mezi účastníky nejen za účelem projednání přidělování budoucích smluv o dodávkách, ale také za účelem zajištění dodržování rozhodnutí přijatých při dřívějších schůzkách a kontaktech. Byla sjednána nápravná opatření ve formě vzájemných kompenzací pro případ, že dříve sjednané rozdělení nepostačovalo k zajištění stability podílů účastníků na trhu. Jelikož uvedené koluzní kontakty byly motivovány zejména tímto společným hospodářským cílem, představovaly podle Komise jediné a trvajícím porušení čl. 81 odst. 1 ES.
- 56 Žalobkyně, která je na trhu s automobilovým sklem zjevně méně významným subjektem než společnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC, zpochybňuje svoji účast na tomto jediném a trvajícím protiprávním jednání. Ačkoli připouští, že samozřejmě měla určité nevhodné kontakty se soutěžiteli, v podstatě tvrdí, že se neúčastnila žádného ze setkání klubu tvořeného uvedenými výrobci, kde by mohla být informována o celkovém plánu kartelové dohody, jakož i o jejích základních prvcích.
- 57 V tomto ohledu je třeba připomenout, že s ohledem na povahu dotčeného porušení, jakož i na povahu a stupeň závažnosti sankcí, které jsou s ním spojeny, se zásada presumpce nevinny, jak vyplývá zejména z čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), uplatní zejména v řízeních týkajících se porušení pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky, která mohou vést k uložení pokut či penále (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Hüls v. Komise, C-199/92 P, Recueil, s. I-4287, body 149 a 150, a Montecatini v. Komise, C-235/92 P, Recueil, s. I-4539, body 175 a 176; rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, Coats Holdings a Coats v. Komise, T-36/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 70).
- 58 Z toho plyne, jednak že Komise musí předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat existenci skutečností zakládajících porušení článku 81 ES (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58, a ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, bod 86), a jednak, že existence pochybností ze strany soudu musí svědčit ve prospěch podniku, kterému je určeno rozhodnutí konstatující existenci takového porušení (viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Kaimer a další v. Komise, T-379/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 47 a citovaná judikatura). V tomto rámci má Komise zejména povinnost prokázat všechny skutečnosti, které umožňují učinit závěr, že se podnik takového protiprávního jednání účastnil a že nese odpovědnost za jednotlivé prvky tohoto jednání (výše uvedený rozsudek Komise v. Anic Partecipazioni, bod 86). Z toho plyne, že účast podniku na kartelové dohodě nelze vyvodit ze spekulace provedené na základě nepřesných skutečností (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Kaimer a další v. Komise, body 69 až 71).
- 59 Mimoto je běžné, že činnosti, s nimiž jsou spojeny protisoutěžní dohody a praktiky, se odehrávají tajně, schůzky se konají v utajení a související dokumentace je omezena na minimum. Z toho vyplývá, že i když Komise odhalí písemnosti výslovně potvrzující protiprávní navázání kontaktu mezi dvěma hospodářskými subjekty, jsou obvykle pouze útržkovité a rozptýlené, takže je často nutné rekonstruovat některé podrobnosti dedukcemi. Proto ve většině případů musí být protisoutěžní praktika nebo dohoda odvozena z určitého počtu shodujících se skutečností a nepřímých důkazů, které

v případě, že neexistuje jiné logické vysvětlení, mohou jako celek představovat důkaz porušení pravidel hospodářské soutěže (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, body 55 až 57, a ze dne 25. ledna 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel v. Komise, C-403/04 P a C-405/04 P, Sb. rozh. s. I-729, bod 51). Tato konstatování se obdobně uplatí na důkaz o účasti podniku na porušování práva hospodářské soutěže.

- 60 Dále je třeba uvést, že dohody a jednání ve vzájemné shodě, na které se vztahuje čl. 81 odst. 1 ES, totiž nutně vyplývají ze shody několika podniků, které jsou všechny spolupachateli protiprávního jednání, avšak jejichž účast může mít různé podoby zejména podle charakteristik dotčeného trhu a postavení každého podniku na tomto trhu, sledovaných cílů a zvolených nebo zamýšlených způsobů provedení. Pouhá okolnost, že každý podnik se protiprávního jednání účastní v podobě jemu vlastní, však nepostačuje k vyloučení jeho odpovědnosti za celé protiprávní jednání, včetně chování, která jsou fakticky uskutečňována jinými zúčastněnými podniky, avšak která mají tentýž protisoutěžní cíl nebo účinek (rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 58 výše, body 79 a 80, a rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2012, UPM-Kymmene v. Komise, T-53/06, bod 53).
- 61 Podnik, který se účastnil jediného a komplexního protiprávního jednání vlastním chováním, jež odpovídá pojmu dohody či jednání ve vzájemné shodě s protisoutěžním cílem ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES, které mělo za cíl přispět k uskutečnění protiprávního jednání jako celku, může tedy být odpovědný též za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu jeho účasti na uvedeném protiprávním jednání (rozsudky Komise v. Anic Participazioni, bod 58 výše, bod 83, a UPM-Kymmene v. Komise, bod 60 výše, bod 52).
- 62 Nicméně existence jediného a trvajících protiprávního jednání nutně neznamená, že podnik podílející se na jedné či několika složkách jednání může být shledán odpovědným za celé protiprávní jednání. Dále je třeba, aby Komise prokázala, že uvedený podnik o protisoutěžní činnosti ostatních podniků na evropské úrovni věděl, nebo ji mohl rozumně předvídat. Pouhá skutečnost, že dohoda, které se podnik účastnil, a globální kartelová dohoda mají stejný účel, tak nepostačuje k tomu, aby byla tomuto podniku přičtena účast na globální kartelové dohodě. Je totiž třeba připomenout, že čl. 81 odst. 1 ES se nepoužije, pokud neexistuje shoda vůle mezi dotčenými stranami (viz rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2010, IMI a další v. Komise, T-18/05, Sb. rozh. s. II-1769, bod 88 a citovaná judikatura).
- 63 Účast podniku na dohodě proto může být výrazem jeho přistoupení ke globální kartelové dohodě pouze tehdy, věděl-li podnik nebo musel-li vědět, že se svou účastí na dotčené dohodě začlenil do globální kartelové dohody (rozsudky Tribunálu Sigma Technologie v. Komise, bod 53 výše, bod 45; ze dne 16. listopadu 2011, Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics v. Komise, T-59/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 61, a ze dne 30. listopadu 2011, Quinn Barlo a další v. Komise, T-208/06, Sb. rozh. s. II-7953, bod 144). Jinými slovy, musí být prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním zamýšlel přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a že věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 58 výše, body 83, 87 a 203; rozsudky Soudního dvora ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, bod 42, a ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, bod 50).
- 64 Dotčený podnik tak musí vědět o obecném dosahu a základních vlastnostech globální kartelové dohody (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 14. prosince 2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Sb. rozh. s. II-5169, body 191 a 193, a ze dne 24. března 2011, Aalberts Industries a další v. Komise, T-385/06, Sb. rozh. s. II-1223, body 111 až 119).

- 65 V takovém případě je skutečnost, že se určitý podnik nepodílel na všech prvcích zakládajících kartelovou dohodu nebo že hrál menší úlohu v těch jejích projevech, na kterých se podílel, třeba zohlednit jen při posuzování závažnosti protiprávního jednání, případně při stanovování pokuty (rozsudek Komise v. Anic Partecipazioni, bod 58 výše, bod 90; rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1998, Buchmann v. Komise, T-295/94, Recueil, s. II-813, bod 121).
- 66 V projednávaném případě je nesporné, že se žalobkyně neúčastnila všech prvků zakládajících protiprávní jednání. Mimoto Komise připustila, že žalobkyně se neúčastnila žádné skutečné schůzky zástupců klubu, ani v období předcházejícím období, v němž Komise konstatovala účast žalobkyně na sporné kartelové dohodě, ani během samotného uvedeného období.
- 67 Z toho v souladu se zásadami uvedenými v bodech 60 až 64 výše vyplývá, že pro účely prokázání účasti žalobkyně na jediném a trvajícím protiprávním jednání, jehož se týká napadené rozhodnutí, musí Komise prokázat nejen protisoutěžní povahu kontaktů od listopadu 2001 do března 2003 mezi žalobkyní na jedné straně a společnostmi AGC/Splintex a Saint-Gobain na druhé straně, ale také, že žalobkyně znala, nebo musela rozumně předpokládat jednak skutečnost, že uvedené kontakty měly přispět k uskutečnění celkového plánu kartelové dohody, a jednak její všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti, jak jsou připomenuty v bodě 55 výše.

– K protisoutěžní povaze kontaktů mezi žalobkyní a některými z jejích konkurentů

- 68 Podle napadeného rozhodnutí z několika dokumentů a indicíí vyplývá, že se žalobkyně vlastním jednáním účastnila uskutečňování celkového cíle kartelové dohody. Komise zejména zdůrazňuje, že žalobkyně měla kontakty, které prokazují její účast na jediném a trvajícím protiprávním jednání na konci roku 2001 (se společností AGC/Splintex), v květnu 2002 (se společností Saint-Gobain) a během prvního čtvrtletí 2003 (se společností AGC/Splintex).
- 69 Co se týče roku 2001, z vysvětlivek vypracovaných bývalým ředitelem „výrobního oddělení“ žalobkyně vyplývá, že zástupce žalobkyně, p. D., jednal se zaměstnancem společnosti AGC/Splintex ve věci uzavření smluv o dodávkách automobilového skla společnosti Fiat, jakož i její dceřiné společnosti Iveco. Podle Komise tyto vysvětlivky prokazují, že žalobkyně souhlasila, že nebude konkurovat společnosti AGC ohledně uzavření smluv o dodávkách pro společnost Fiat. Žalobkyně na oplátku požadovala, aby společnost AGC zvýšila ceny pro výrobce užitkových automobilů Iveco. Dále k roku 2002 Komise předložila záznam telefonátu, který proběhl dne 22. května 2002 mezi zaměstnanci společností Saint-Gobain a p. K. H., tehdejším ředitelem oddělení prodeje žalobkyně, z něhož plynulo, že žalobkyně byla informována o kartelové dohodě mezi třemi velkými výrobci. Konečně, u roku 2003 se Komise opírá o vysvětlivky p. G., zaměstnance společnosti AGC, z nichž plyne, že uvedený podnik a žalobkyně byly v kontaktu s cílem projednat smlouvu o dodávkách bočních skel pro nový model Volkswagen Passat. Účast žalobkyně na globální kartelové dohodě je dále potvrzena ústními prohlášeními žadatelky o shovívavost.
- 70 V tomto ohledu je třeba především poznamenat, že ačkoli dokument, na který odkazuje poznámka pod čarou č. 249 napadeného rozhodnutí, který má referenční číslo PDR12 a je připojen k žalobní odpovědi, nesporně obsahuje odkaz na žalobkyni, jakož i několik jejích konkurentů, pokud jde o dodávky dveřních skel určených pro Volkswagen Polo, je nicméně datován dnem 29. července 1999. Uvedený dokument tudíž o více než dva roky předchází datu, od kterého Komise určila účast žalobkyně na sporné kartelové dohodě, tedy 19. listopadu 2001. Z toho plyne, že i za předpokladu, že by uvedený dokument odrážel protisoutěžní kontakt, kterého se žalobkyně účastnila, ale který se Komise rozhodla jí nepřičítat, nemohl by prokázat účast žalobkyně na jediném a trvajícím protiprávním jednání, kterého se týká napadené rozhodnutí, v období od 19. listopadu 2001 do 11. března 2003.

- 71 Dále, ačkoli v několika částech prohlášení žadatelky o shovívavost ze dne 25. února a 14. března 2005 jsou uvedeny jisté kontakty mezi společností Saint-Gobain a žalobkyní během roku 2000, Komise v napadeném rozhodnutí neusoudila, že by mohly prokázat účast žalobkyně na celkovém plánu kartelové dohody mezi členy klubu. Z napadeného rozhodnutí tak plyne, že ačkoli se členové klubu před listopadem 2001 zaobírali situací žalobkyně, přičemž zamýšleli žalobkyni zapojit do jednání a využít okolnosti, že žalobkyně na rozdíl od nich nedisponovala vlastní výrobní kapacitou pro ploché sklo, Komise určila účast žalobkyně na jediném a trvajícím protiprávním jednání až od 19. listopadu 2001, tedy data, kdy došlo k určitým kontaktům mezi žalobkyní a společností AGC/Splintex.
- 72 Mimoto vyplývá z poznámek, které od 19. listopadu 2001 a 12. prosince 2001 zaznamenával p. H., tehdejší ředitel „výrobního oddělení“ žalobkyně, že žalobkyně prostřednictvím svého zástupce pro Itálii, p. D., vedla určité koluzní kontakty se společností AGC/Splintex. Aniž je tedy možné z uvedených poznámek vyvodit existenci protiprávní dohody ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES, naznačují přinejmenším, že p. D. a p. M., tehdejší ředitel společnosti Splintex, v uvedeném období vedli jednání protisoutěžní povahy ve věci zákazníků Iveco a Fiat. Žalobkyně v odpovědi na oznámení námitek mimoto uznala nevhodnost kroků, které v tomto rámci učinil její zástupce.
- 73 Komise mimoto předložila záznam telefonátu, který proběhl dne 22. května 2002 mezi pány D. W. a V. G., kteří tehdy byli odpovědní za vztahy s velkými zákazníky společnosti Saint-Gobain, na jedné straně, a p. K. H., tehdejším ředitelem prodeje žalobkyně. Tento jednostránkový záznam byl zabaven v prostorách žalobkyně.
- 74 Z tohoto záznamu plyne, že D. W. a V. G. oznámili K. H., že společnost Fiat informovala společnost Saint-Gobain, že obdržela „mimořádně dobrou nabídku“ od „menšího dodavatele“, pokud jde o skleněné výplně určené pro model Lancia Lybra, a že společnost Fiat oznámila společnosti Saint-Gobain, že si může uvedenou zakázku udržet, pouze pokud předloží nové nabídky a nabídne novou cenu. Dále podle uvedeného záznamu, osoby odpovědné za vztahy s velkými zákazníky společnosti Saint-Gobain odkázaly na existenci „jasné dohody o sklech“ sjednané se žalobkyní, podle které žádná ze stran dohody nepředloží „absurdní ceny a určitě ne pro projekty získané jinou stranou“. Osoby odpovědné za vztahy s velkými zákazníky společnosti Saint-Gobain dodaly, že se domnívají, že žalobkyně se svým jednáním „dopustila pochybení [...] bez koordinace“. Společnost Saint-Gobain v tomto ohledu trvala na stávající spolupráci mezi třemi velkými výrobci automobilového skla ohledně modelů Opel Frontera, Audi A3, Audi A6 a Volkswagen Passat. Z uvedeného záznamu rovněž vyplývá, že společnost Saint-Gobain požádala o setkání v Cáchách (Německo) za účelem projednání „modelu Lybra, jakož i následujících projektů“, přičemž K. H. tento výraz vysvětlil tak, že se týká modelu Volkswagen Passat. Konečně, záznam končí následující poznámkou: „Tento dokument zničte; žádný záznam rozhovoru nesmí být zachován.“
- 75 Podle žalobkyně uvedený záznam umožňuje prokázat pouze nespokojenost společnosti Saint-Gobain s konkurenčními cenami, které žalobkyně uplatňovala v rámci dodávání skla společnosti Fiat, konkrétně skla určeného pro model Lancia Lybra.
- 76 Tento výklad nicméně nelze přijmout. Ze znění uvedeného záznamu lze totiž vyvodit, že projev nespokojenosti osob odpovědných za vztahy s velkými zákazníky společnosti Saint-Gobain vůči žalobkyni vycházel z toho, že žalobkyně porušila dohodu uzavřenou se společností Saint-Gobain ve věci dodávek automobilového skla určeného pro model Lancia Lybra. Přitom pro uplatnění čl. 81 odst. 1 ES je zohlednění konkrétních účinků dohody nadbytečné, jeví-li se, že cílem této dohody je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže uvnitř společného trhu (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. října 2003, Ensidesa v. Komise, C-198/99 P, Recueil, s. I-11111, bod 60, a ze dne 21. září 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektronisch Gebied v. Komise, C-105/04 P, Sb. rozh. s. I-8725, bod 136). Skutečnost, že podnik, který se účastní dohody o rozdělení trhu, následně nedodrží sjednané ceny a kvóty, jej neomlouvá (rozsudek Soudního dvora

ze dne 11. července 1989, Belasco a další v. Komise, 246/86, Recueil, s. 2117; rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 1995, Trefileurope v. Komise, T-141/89, Recueil, s. II-791, bod 60; v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu Trefilunion v. Komise, T-148/89, Recueil, s. II-1063, bod 79).

- 77 Komise odkazuje také na poznámky vypracované od ledna do března 2003 M. G., tehdejším obchodním ředitelem společnosti AGC/Splintex, s cílem ilustrovat kontakty mezi žalobkyní a zástupci společností AGC/Splintex a Saint-Gobain ve věci nového modelu Volkswagen Passat. Uvedené poznámky obsahují zejména souhrn údajů o různých typech skleněných výplní pro nový model Volkswagen Passat, zejména ceny. Několikrát se zmiňují o „kompenzacích“ mezi výrobcí automobilového skla a zdá se, že naznačují, že žalobkyně vyráběla 10 000 kusů laminovaného skla ročně.
- 78 Jak tedy sama přiznává, žalobkyně na počátku roku 2003 několikrát telefonicky kontaktovala společnost AGC/Splintex s cílem projednat dodávky skla pro nový model Volkswagen Passat. Žalobkyně nicméně tvrdí, že se jí v žádném případě nedostalo ujištění, že může počítat s uvedenou smlouvou, a že objednávka skla, kterou nakonec potvrdila společnost Volkswagen, mohla být vysvětlena konkurenceschopností její nabídky, jakož i „skvělou kvalitou výrobků dodávaných pro předchozí model Passat za mimořádně konkurenceschopnou cenu“. Žalobkyně rovněž tvrdí, že tři velcí výrobci automobilového skla rozhodli, že od roku 2001 budou dodávky určené pro nový model Volkswagen Passat rozdělovány mezi společnosti Saint-Gobain, Pilkington a žalobkyni stejným způsobem, jako pro předchozí model, a to nezávisle na její vůli.
- 79 Uvedená vysvětlení však nelze přijmout. Poznámky M. G. předložené Komisí zajisté nepocházejí od samotné žalobkyně. Je nicméně třeba zdůraznit, že žalobkyně v odpovědi na oznámení námitek uznala nevhodnost svých kontaktů se společností AGC na počátku roku 2003. Navíc několik částí prohlášení žadatelky o shovívavost potvrzují skutečnost, že při telefonických kontaktech se společností AGC/Splintex v roce 2003 žalobkyně požádala o přidělení smlouvy o dodávkách bočních skel určených pro nový model Volkswagen Passat s cílem udržet si zakázku, kterou získala pro předchozí model téhož vozidla. Podle téhož prohlášení vyjádřily společnosti Saint-Gobain a AGC/Splintex souhlas, aby žalobkyně pokračovala v dodávání bočních skel pro nový Volkswagen Passat. Ostatně vyplývá ze záznamu telefonátu ze dne 22. května 2002, který proběhl mezi K. H., na jedné straně, a D. W. a V. G. na druhé straně, připomenutého v bodech 73 až 76 výše, že žalobkyně od uvedeného okamžiku věděla o úmyslu společnosti Saint-Gobain jednat o rozdělení dodávek skel určených pro nový Volkswagen Passat.
- 80 Je tedy třeba považovat za prokázané, že počátkem roku 2003 žalobkyně měla koluzní kontakty se společností AGC/Splintex ve věci dodávání bočních skel určených pro nový model Volkswagen Passat. Okolnost, že tři velcí výrobci automobilového skla od roku 2001 rozhodli, aniž konzultovali žalobkyni, že dodávky skla určeného pro tento nový model budou rozdělovány stejným způsobem jako pro předchozí model mezi společnostmi Saint-Gobain, Pilkington a žalobkyni, je v tomto ohledu nerelevantní. I kdyby tato okolnost byla prokázána, ze spisu vyplývá, že uvedení nového modelu Volkswagen Passat vedlo ke konkrétním koluzním jednáním, která v tomto případě zahrnovala i žalobkyni.
- 81 Z uvedených úvah tedy plyne, že se Komise nedopustila pochybení, když konstatovala, že žalobkyně měla v období od listopadu 2001 do března 2003 určité dvoustranné kontakty protisoutěžní povahy jednak se společností AGC/Splintex a jednak se společností Saint-Gobain.

– K účasti žalobkyně na globální kartelové dohodě na trhu s automobilovým sklem mezi členy klubu

- 82 V souladu se zásadami připomenutými v bodech 60 až 64 výše konstatování existence určitých dvoustranných protisoutěžních kontaktů žalobkyně jednak se společností AGC/Splintex, jednak se společností Saint-Gobain, v období od listopadu 2001 do března 2003, nicméně nepostačuje k závěru,

že se žalobkyně účastnila jediného a trvajícího protiprávního jednání, které bylo předmětem napadeného rozhodnutí. Jelikož je nesporné, že žalobkyně se neúčastnila žádného setkání klubu, je třeba ověřit, zda věděla nebo musela nutně vědět, že koluze, které se účastnila, je součástí celkového plánu tohoto jediného a trvajícího protiprávního jednání, jak bylo připomenuto v bodě 55 výše, a zda věděla nebo musela nutně vědět o všeobecné působnosti a základních rysech globální kartelové dohody.

- 83 Tribunál tedy musí ověřit, zda se Komise nedopustila pochybení, když učinila závěr, že žalobkyně věděla nebo musela nutně vědět, že koluzní kontakty, o které jde v bodech 68 až 81 výše, jsou součástí kartelové dohody týkající se celého trhu s automobilovým sklem v EHP spočívající v koordinaci cenových a slevových politik, jakož i dodavatelských strategií, s cílem zajistit celkovou stabilitu podílů jednotlivých účastníků na uvedeném trhu, což bylo doprovázeno pravidelným sledováním podílů na trhu, jakož i mechanismem nápravných opatření (obdobně viz rozsudek Buchmann v. Komise, bod 65 výše, body 118 až 122).
- 84 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že v dopise oznamujícím existenci sporné kartelové dohody, který Komisi zaslal německý advokát jednající jménem anonymního klienta (viz bod 4 výše), nebyla žalobkyně představena jako jeden z podniků, které se účastnily kartelové dohody.
- 85 Zadruhé je třeba zdůraznit, že Komise v bodech 113 a 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázala na dvě významná setkání klubu, která se uskutečnila dne 6. prosince 2001 a dne 10. července 2002, během kterých uvedené podniky provedly celkové posouzení fungování sporné kartelové dohody a úpravy nezbytné pro účinné pokračování jejich koluze týkající se podílů na trhu. Na těchto setkáních byly vypracovány tabulky uvádějící určité výhledy nebo cíle týkající se podílů na trhu každého ze tří uvedených podniků.
- 86 Je přitom nesporné, že žalobkyně se neúčastnila žádného z uvedených dvou setkání, ačkoli se konala v období, pro které jí Komise připsala účast na protiprávním jednání. Ve výhledových tabulkách týkajících se podílů na trhu, které byly vypracovány třemi velkými výrobci automobilového skla na uvedených setkáních, není žalobkyně uvedena.
- 87 Zatřetí rukou psané poznámky přezkoumané v bodech 72 až 80 výše neumožňují dospět k závěru, že žalobkyně musela nezbytně pochopit, že prostřednictvím určitých dvoustranných obchodů protisoutěžní povahy, které uskutečnila koncem roku 2001, v roce 2002 a začátkem roku 2003 se společnostmi AGC/Splintex a Saint-Gobain, se začlenila do globální kartelové dohody, jejímž cílem bylo zajistit stabilitu podílů na trhu účastníků uvedené kartelové dohody v celém EHP.
- 88 Některé části poznámek zapsaných zaměstnancem žalobkyně v listopadu a v prosinci 2001 nesporně poskytují náznaky směřující k prokázání, že žalobkyně věděla, že mezi třemi velkými výrobci automobilového skla docházelo k jednání ve vzájemné shodě přesahujícímu italský trh. V poznámce ze dne 19. listopadu 2001 se lze dočíst, že „M. [M.] souhlasí s koordinací Splintex-Soliver, jelikož jednájí ve vzájemné shodě se společnostmi Saint-Gobain a Pilkington [...]“, a v poznámce ze dne 30. listopadu 2001, že „M. [M. chce] zajisté na takovém setkání zabývat automobilovým sklem v rámci všech zemí a nikoli jen Itálie“. Z poznámky ze dne 30. listopadu 2001 rovněž vyplývá, že žalobkyně si byla vědoma skutečnosti, že M. M. pravděpodobně zamýšlel rozšířit jednání na celou Evropu, ačkoli z téže poznámky je zřejmé, že žalobkyně vydala M. D. pokyn na jednání, které s ním bylo domluveno na 4. prosince 2004, „jednat pouze o italském trhu“. Z poznámky ze dne 12. prosince 2001 navíc plyne, že ačkoli se toto setkání uskutečnilo, M. D. byl nicméně „velmi nepřesný“ ohledně jeho předmětu, a že při té příležitosti „již nebylo pochyb o setkání [mezi S. B., tehdejším ředitelem žalobkyně, a M. M., ředitelem společnosti Splintex]“. V téže poznámce M. H. ještě uvedl, že měl „dojem [, že M.] D. řešil s M. [M.] další záležitosti, které se nijak netýkaly [žalobkyně]“.

- 89 Záznam telefonátu, který proběhl 29. května 2002, rovněž nesporně odkazuje na „spolupráci“ mezi třemi velkými výrobci automobilového skla ohledně čtyř modelů vozidel, které patřily do dvou skupin automobilového odvětví, tedy model Opel Frontera skupiny General Motors, a modely Audi A3 a A6, jakož i Volkswagen Passat skupiny Volkswagen. S ohledem na povahu uvedených kontaktů, jakož i na kontext, v jakém k nim došlo, mohla žalobkyně rozumně předpokládat, že uvedená jednání ve vzájemné shodě či spolupráce mají protisoutěžní povahu. Žalobkyně mimoto v odpovědi na oznámení námitek připustila, že významná zvýšení cen plochého skla, kterým čelila zejména počátkem roku 2001, pro ni byly náznakem existence koluzních kontaktů mezi uvedenými třemi velkými výrobci automobilového skla.
- 90 Nicméně uvedené skutečnosti nepostačují k prokázání, že žalobkyně věděla nebo musela nezbytně vědět o všeobecném cíli členů klubu dosáhnout prostřednictvím souboru koluzních praktik týkajících se téměř všech výrobců automobilů stabilizace trhu s automobilovým sklem. Odkazy na „jednání ve vzájemné shodě“ nebo „spolupráci“ tak neposkytují žádný důkaz o povaze a působnosti kartelové dohody mezi třemi velkými výrobci automobilového skla. Stejně tak nelze vyvodit z odkazu na spolupráci týkající se čtyř modelů vozidel, patřících pouze dvěma skupinám z automobilového odvětví, že žalobkyně musela nezbytně rozpoznat všeobecný dosah kartelové dohody, pokud šlo o stabilizaci celého trhu, neboť takový odkaz mohl být chápán tak, že odráží přesné protisoutěžní praktiky týkající se přidělování určitých smluv o dodávkách, aniž zahrnoval všeobecný cíl zachování podílů účastníků na trhu.
- 91 Z těchto důvodů důkazy předložené Komisí dále neumožňují určit, že žalobkyně věděla nebo nezbytně musela vědět o základních pravidlech fungování sporné kartelové dohody, tedy zaprvé o koordinaci cenových a slevových politik, jakož i dodavatelských strategií vůči výrobcům automobilů, zadruhé o skutečnosti, že byla pravidelně organizována dvoustranná a třístranná setkání členů klubu s cílem přezkoumat dodržování rozdělení podílů na trhu, jakož i konkrétní uskutečňování koluzních dohod, sjednaných na předchozích setkáních a týkajících se přidělení určitých smluv o dodávkách, a zatřetí o skutečnosti, že pro určité smlouvy o dodávkách byla sjednána nápravná opatření ve formě kompenzací, pokud by přidělení smlouvy o dodávkách neproběhlo, jak bylo předpokládáno, a to za účelem zajištění, že celková situace nabídky na úrovni EHP bude odpovídat dohodnutému rozdělení trhu.
- 92 Pokud jde o poznámky zapsané v roce 2003 zaměstnancem společnosti AGC/Splintex, nemají na uvedený závěr vliv jednak proto, že jsou to interní poznámky společnosti AGC/Splintex, jednak proto, že v žádném případě neobsahují skutečnosti, které by mohly prokázat, že žalobkyně věděla nebo musela nutně vědět o všeobecné působnosti a základních rysech sporné kartelové dohody, jak byly popsány výše.
- 93 Začtvrté se žadatelka o shovívavost v prohlášení učiněném pro Komisi dne 19. prosince 2005 vyjádřila k některým poznámkám zapsaným M. B., bývalým ředitelem prodeje společnosti AGC/Splintex. V rámci uvedeného prohlášení žadatelka o shovívavost představila žalobkyni ve vztahu ke kartelové dohodě mezi členy klubu jako třetí osobu. V rozporu s tím, co tvrdí Komise, přitom tento popis nebyl učiněn v souvislosti s přidělením konkrétní smlouvy o dodávkách, ale v souvislosti s rozdělením podílů na trhu uvedených členů ve vztahu k výrobcí Fiat, jak je uvedeno v poznámkách zapsaných M. B. na setkání klubu, které se uskutečnilo dne 30. dubna 2002. Tento popis se tedy nejen týkal období, pro které Komise určila účast žalobkyně na protiprávním jednání, ale navíc se týkal jednoho z výrobců, ve vztahu k nimž Komise konstatovala existenci koluzních kontaktů mezi žalobkyní a společností AGC/Splintex, a to na základě rukou psaných poznámek zaměstnance žalobkyně zapsaných v listopadu a v prosinci 2001, tedy několik měsíců před setkáním konaným dne 30. dubna 2002.
- 94 Žadatelka o shovívavost dále v téže části prohlášení uvedla, že pokud byla smlouva získána konkurentem člena klubu, přičemž žadatelka o shovívavost v tomto ohledu uvedla žalobkyni, nevedlo takové získání smlouvy o dodávkách ke kompenzacím. Tato část spisu tedy naznačuje, že v době, pro kterou Komise shledala účast žalobkyně na jediném a trvajícím protiprávním jednání, které bylo

předmětem napadeného rozhodnutí, nevedla skutečnost, že výrobce automobilů udělil žalobkyni smlouvu na dodávku, k uplatnění mechanismu kompenzací mezi členy klubu. Jak bylo ostatně připomenuto v bodech 21 a 55 výše, uvedený mechanismus měl zásadní postavení v rámci fungování sporné kartelové dohody, jelikož přispíval k dosažení cíle celkové stabilizace podílů zúčastněných podniků na trhu, a to navzdory případům, kdy nedošlo k rozdělení smluv o dodávkách dříve sjednanému v rámci klubu.

- 95 Zapáté nelze přijmout argument Komise, podle kterého odkazy na žalobkyni obsažené v poznámkách zapsaných na setkáních konaných dne 27. října a 9. listopadu 2000 měly potvrzovat nejen to, že tři velcí výrobci automobilového skla stanovili pro žalobkyni úlohu při uskutečňování celkového plánu kartelové dohody, ale také že žalobkyně věděla nebo musela vědět o uvedeném plánu.
- 96 V tomto je ohledu třeba uvést, že dvě setkání, na která odkazuje Komise, se konala více než rok před datem, od kterého Komise určila účast žalobkyně na sporném protiprávním jednání. Žalobkyně navíc popřela svou účast na uvedených jednáních i skutečnost, že byla jedním z účastníků na jednáních informována o jejich obsahu. Mimoto Komise v bodě 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně setkání ze dne 9. listopadu 2000 uznala, že neexistoval důkaz, že poznámky týkající se uvedeného setkání, ve kterých je uveden odkaz na žalobkyni, byly zapsány posledně uvedenou a jejím jménem předneseny některým z účastníků.
- 97 Tribunál má tedy za to, že uvedené odkazy na žalobkyni obsažené v poznámkách zapsaných ještě před začátkem její údajné účasti na protiprávním jednání a během setkání, na kterých nebyla prokázána její účast, neumožňují konstatovat, že věděla, nebo musela nutně vědět o všeobecné působnosti a základních rysech sporné kartelové dohody, jak byly shrnuty v bodě 55 výše.
- 98 Zašesté k odkazům na různé výňatky z prohlášení žadatelky o shovívavost učiněným na jednání Komise je třeba konstatovat, že nemohou zpochybnit uvedený závěr. Napadené rozhodnutí neobsahuje konkrétní odůvodnění, jak by uvedené výňatky, samy o sobě či ve spojení s rukou psanými poznámkami přezkoumanými v bodech 72 až 80 a 87 až 92 výše, mohly prokázat, že žalobkyně věděla nebo nezbytně musela vědět o všeobecné působnosti a základních rysech globální kartelové dohody, jakož i o skutečnosti, že kontakty, které měla s konkurenty v období od konce roku 2001 do března 2003, byly součástí jejího uskutečňování. V žádném případě uvedené výňatky neumožňují dospět k takovému závěru.
- 99 Konečně zasedmé, rozdíl mezi kontextem projednávané věci a kontextem věci, která vedla k přijetí rozsudku *Sigma Technologie v. Komise*, bod 53 výše, na který poukázala Komise, není v projednávaném případě rozhodující.
- 100 Na rozdíl od projednávané věci se věc *Sigma Technologie v. Komise*, která se týkala koluzních praktik v odvětví předizolovaných trubek, jak uvádí Komise, vyznačovala dvouúrovňovou strukturou kartelové dohody, konkrétně úrovní vnitrostátní a úrovní evropskou. V uvedeném kontextu Tribunál rozhodl, že Komise neprokázala, že společnost *Sigma Technologie* během své účasti na dohodě na italském trhu věděla o protisoutěžní činnosti dalších podniků na evropské úrovni, nebo že ji mohla rozumně předpokládat (rozsudek *Sigma Technologie v. Komise*, bod 53 výše, bod 44).
- 101 Neexistuje však důvod pro to, aby uplatnění zásady provedené v rozsudku *Sigma Technologie v. Komise*, bod 53 výše, podle které pouhá skutečnost, že dohoda, které se podnik účastnil, a globální kartelová dohoda mají stejný účel, nepostačuje k tomu, aby tomuto podniku byla přičtena účast na globální kartelové dohodě, bylo omezeno v případě kartelových dohod, v nichž dochází k uzavření dohod na různých zeměpisných úrovních (v tomto smyslu viz rozsudek *Buchmann v. Komise*, bod 65 výše, body 118 až 122; obdobně rovněž viz rozsudek *Quinn Barlo a další v. Komise*, bod 63 výše, body 142 až 151). Jediné rozhodující kritérium pro určení účasti podniku na globální kartelové dohodě totiž spočívá

v přezkumu, zda tento podnik během účasti na některé z dohod nebo jednání ve vzájemné shodě věděl nebo musel vědět, že se svou účastí začlenil do uvedené globální kartelové dohody, přičemž tím vyjádřil své přistoupení k této kartelové dohodě.

- 102 Z odůvodnění uvedeného v bodech 84 až 98 výše přitom plyne, že tento důkaz Komise v projednávaném případě nepředložila. V tomto ohledu je irelevantní, že sporná kartelová dohoda byla organizována pouze na úrovni EHP.
- 103 Dále je v tomto ohledu třeba dodat, že Komise nepodpořila své tvrzení, podle kterého na rozdíl od kartelové dohody na italském trhu ve věci, která vedla k vydání rozsudku Sigma Technologie v. Komise, bod 53 výše, je málo pravděpodobné, že by dvoustranná jednání protisoutěžní povahy mezi žalobkyní a jejími dvěma konkurenty mohla mít význam, pokud by nebyla součástí širšího celkového plánu. Naproti tomu, jak bylo uvedeno v bodě 90 výše, bylo pochopitelné, že o koluzních praktikách se rozhodovalo přesně a s cílem přidělení určitých smluv o dodávkách, aniž to zahrnovalo obecný cíl stabilizace podílů účastníků na těchto praktikách na trhu s automobilovým sklem EHP.
- 104 Skutečnosti předložené Komisí tedy nepředstavují soubor nepřímých důkazů dostačující k závěru, že žalobkyně se účastnila jediného a trvajících protiprávního jednání zahrnujícího tři velké výrobce automobilového skla, které bylo předmětem napadeného rozhodnutí.
- 105 V tomto kontextu je rovněž třeba zamítnout argument Komise, podle kterého se žalobkyně veřejně nedistancovala od obsahu setkání členů klubu, aby mohla uniknout odpovědnosti následně spojené s její účastí na jediném a trvajícím protiprávním jednání, kterého se posledně uvedené dopustily. Takové konstatování by totiž bylo relevantní, pouze pokud by Komise unesla příslušné důkazní břemeno, což v projednávané věci nenastalo (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. ledna 2004, BAI a Komise v. Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Recueil, s. I-23, body 62 a 63).
- 106 Z toho vyplývá, že prvnímu žalobnímu důvodu je třeba vyhovět.

K důsledkům, pokud jde o zrušení, protiprávnosti shledané v rámci prvního žalobního důvodu

- 107 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 68 až 81 výše, podle kterých se žalobkyně od listopadu 2001 do března 2003 účastnila určitých dvoustranných jednání protisoutěžní povahy se společnostmi AGC/Splintex a Saint-Gobain, je třeba se ještě tázat, pokud jde o zrušení, na důsledky protiprávnosti zjištěné v rámci analýzy prvního žalobního důvodu.
- 108 Článek 264 první pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že akt napadený žalobou na neplatnost musí být prohlášen za neplatný od počátku jen v rozsahu, v němž je tato žaloba opodstatněná (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, bod 63 výše, bod 36). Pouhá skutečnost, že Tribunál považuje žalobní důvod uplatněný žalobcem na podporu žaloby na neplatnost za opodstatněný, mu neumožňuje automaticky zrušit napadený akt v plném rozsahu. Zrušení v plném rozsahu je totiž nepřipustné v případě, že je zcela zjevné, že daný důvod týkající se výhradně konkrétního aspektu napadeného aktu může vést pouze k částečnému zrušení (viz rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, bod 63 výše, bod 37 a citovaná judikatura).
- 109 Proto, pokud se podnik přímo účastnil jednoho či více protisoutěžních jednání tvořících jediné a trvajících protiprávní jednání, ale nebylo prokázáno, že svým jednáním zamýšlel přispět ke všem společným cílům sledovaným dalšími účastníky kartelové dohody a že věděl o veškerém dalším plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání uvedených účastníků sledujícím tytéž cíle nebo že ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko, Komise mu může přičíst jen odpovědnost za jednání, na kterých se přímo účastnil, a za jednání dalších účastníků sledujících tytéž cíle jako on, o němž je prokázáno, že o něm věděl nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, bod 63

výše, bod 44). To nicméně nemůže vést k tomu, že tento podnik bude zproštěn své odpovědnosti za jednání, kterých se nesporně účastnil nebo za která může být skutečně shledán odpovědným (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, bod 63 výše, bod 45).

- 110 Takové rozdělení rozhodnutí Komise, které kvalifikuje komplexní kartelovou dohodu jako jediné a trvající protiprávní jednání, je však myslitelné pouze, pokud bylo uvedenému podniku při správním řízení umožněno obeznámit se s tím, že je mu vytýkána nejen účast na uvedeném protiprávním jednání, ale rovněž na určitých chováních, která jej tvoří, a tedy se v tomto bodě hájit, a pokud je uvedené rozhodnutí v tomto ohledu dostatečně jasné (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, bod 63 výše, bod 46).
- 111 V projednávaném případě Komise v duplice tvrdí, že důkazy shromážděné o dvoustranných kontaktech mezi žalobkyní a společností AGC/Splintex, jakož i společností Saint-Gobain, odhalují existenci jednání ve vzájemné shodě, které unijní právo hospodářské soutěže zakazuje.
- 112 Nezávisle na případné opodstatněnosti tohoto tvrzení je nicméně třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí nekvalifikuje samostatně účast žalobkyně na dvoustranných kontaktech, které měla se společnostmi AGC/Splintex a Saint-Gobain od konce roku 2001 do března 2003 jako porušení článku 81 ES. Komise měla mimoto v bodě 498 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že „[by bylo] umělé rozdělovat trvající jednání [dotčených podniků], které má jediný cíl, na několik jednotlivých protiprávních jednání, ačkoli se naopak jedná o jediné protiprávní jednání, které se postupně konkretizovalo jak dohodami, tak i jednáními ve vzájemné shodě“ (obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2013, Komise v. Aalberts Industries a další, C-287/11 P, bod 65).
- 113 Přitom v souladu se zásadami připomenutými v bodě 110 výše unijní soud za takových okolností nemůže sám provést takovou kvalifikaci, protože by tím zasáhl do pravomocí, které článek 85 ES přidělil Komisi v souvislosti se stíháním a potlačováním porušování unijního práva hospodářské soutěže.
- 114 Za těchto podmínek je tedy namíste rozhodnout, aniž je třeba přezkoumat ostatní žalobní důvody, že čl. 1 písm. d) a čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí, ve znění opravného rozhodnutí C(2009) 863 final, se zrušují v rozsahu, v němž konstatují účast žalobkyně od 19. listopadu 2001 do 11. března 2003 na protiprávní kartelové dohodě na trhu s automobilovým sklem v EHP a na základě toho žalobkyni ukládají pokutu ve výši 4 396 000 eur.

K nákladům řízení

- 115 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 116 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Ustanovení čl. 1 písm. d) a čl. 2 písm. d) rozhodnutí Komise C(2008) 6815 ze dne 12. listopadu 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo), ve znění rozhodnutí Komise C(2009) 863 final ze dne 11. února 2009, se zrušují v rozsahu, v němž konstatují účast společnosti Soliver NV od**

19. listopadu 2001 do 11. března 2003 na protiprávní kartelové dohodě na trhu s automobilovým sklem v Evropském hospodářské prostoru (EHP) a na základě toho uvedené společnosti ukládají pokutu ve výši 4 396 000 eur.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. října 2014.

Podpisy.